

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/328/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115210436
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1115210436.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. X. X., Q.. XX.XX.XXXX, štátny občan I. a SR zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - J. D., Š. K. Y., W. U. X. X, XXX XX R., R. T. X, XXX XX U., zastúpená Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa a otec - N. X., Š. K. I. G. Y., W. U. X. X, XXX XX R., R. M. Y. XXXX/X, U., zastúpený Advokátskou kanceláriou Michal Bouška s.r.o., so sídlom Vajnorská 98/D, 831 04 Bratislava, o návrhu otca a návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca a matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 28.05.2015, č.k. 3P 27/2015-85, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti sa m e n í tak, že si otec maloletého J. X. X., Q.. XX.XX.XXXX na realizáciu styku prevezme aj odovzdá v mieste súčasného bydliska maloletého.

Vo zvyšnej napadnutej časti sa uznesenie súdu prvého stupňa

p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I v Bratislave uznesením zo dňa 28.05.2015, č.k. 3P 27/2015-85, nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloleté dieťa dočasne zveril do osobnej starostlivosti matke, otcovi určil povinnosť platiť k rukám matky výživné vo výške XXX Eur mesačne od 1.6.2015, upravil styk otca s maloletým počas každej stredy v kalendárnom týždni, v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9.00 hod. do 16.00 hod., za miestom preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa určil bydlisko matky na Vysokej ulici č. 4 v Bratislave, na čas do právoplatnosti rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva zakázal otcovi maloletého bez súhlasu súdu vycestovať s maloletým mimo územia Slovenskej republiky a vo zvyšku súd návrh matky a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Súd prvého stupňa takto rozhodol, keď po oboznámení sa s návrhmi oboch rodičov na nariadenie predbežného opatrenia a obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že tieto sú čiastočne dôvodné. Mal za to, že v danej veci je potrebné upraviť pomery medzi rodičmi maloletého dieťaťa v zmysle dočasného zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matke za účelom vylúčenia destabilizácie jeho prirodzeného výchovného prostredia v dôsledku stále nedoriešenej rodinnej situácie a vážneho rodičovského konfliktu. Vyživovaciu povinnosť otca upravil vo výške 100 eur mesačne dôvodiac, že predbežným opatrením je možné nariadiť výlučne platenie výživného v nevyhnutnej miere, tak aby do času rozhodnutia vo veci samej nebola ohrozená výživa a krytie najzákladnejších potrieb maloletého dieťaťa, keď konštatoval, že matkou navrhovaná výška výživného v sume XXX Eur mesačne kritériá v zmysle § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. nespĺňa. Dočasný zákaz otcovi maloletého opustiť spolu s maloletým bez predchádzajúceho súhlasu súdu územie Slovenskej republiky, odôvodnil obvyklým pobytom maloletého na území Slovenskej republiky, ktorý bol dočasne zverený matke, skutočnosťou,

že rodičia v súčasnosti spolu nežijú a otec je tiež občanom Y. Š. G., pričom súd nemal doposiaľ osvedčenú stabilitu jeho pomerov v Slovenskej republike, s poukazom na doposiaľ neupravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému, ako aj potrebou zamedziť následku prípadného premiestnenia maloletého mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu matky. Súd prvého stupňa týmto sledoval zabezpečenie stability a istoty prostredia v ktorom maloletý žije, tak aby nebol ohrozený jeho telesný a duševný vývoj. Styk otca s maloletým v uvedenom rozsahu upravil v záujme maloletého dieťaťa na udržanie vytvoreného vzťahu s otcom a zabezpečenie ich pravidelného kontaktu, keď usúdil, že úprava styku nad tento nariadený rámec vyžaduje vykonanie riadneho dokazovania za účelom ustálenia skutočností týkajúcich sa výchovného prostredia otca, ktoré pre dieťa vytvoril po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti. O nariadení predbežného opatrenia rozhodol po vyhodnotení, že situácia, v ktorej sa maloletý Matúš ocitol si vzhľadom na jeho oprávnené záujmy vyžaduje zásah zo strany súdu a to aj na úkor riadne vykonaného dokazovania. Vec právne posúdil podľa § 102 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka maloletého, ktorá navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť v časti úpravy styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým výlučne za jej prítomnosti, prípadne za asistencie zamestnancov Úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Poprela tvrdenia otca, že mu bráni v styku s maloletým, práve naopak, ako matka má záujem, aby maloletý trávil čas aj s otcom. Poukázala na odborné vyjadrenie psychológa R.. Š. J., ktorý vo svojich vyjadreniach odporúčal stretávanie otca s maloletým výlučne za prítomnosti matky, pričom súd prvého stupňa sa s odporúčaním psychológa vo svojom rozhodnutí dostatočne nevyporiadal a svoje rozhodnutie v tomto smere riadne neodôvodnil. R.. J. svoje odporúčania odôvodnil aktuálnym výchovným vplyvom otca na maloletého, ktorý označil za rizikový. Poukázala na skutočnosť, že príčinou zhoršujúceho sa psychického vývinu maloletého je jednoznačne konanie otca, ktorý po odchode zo spoločnej domácnosti začal žiť s novou partnerkou, ktorú s jej deťmi pred maloletým prezentuje ako novú rodinu s tým, že obaja aj s jej maloletými deťmi plánujú odchod do I.. Manipulácia maloletého zo strany otca je v rozpore s jeho zdravým psychickým vývojom a preto je jej prítomnosť pri styku otca s maloletým nevyhnutná. Úprava styku otca s maloletým bez jej prítomnosti môže viesť k zmareniu účelu predbežného opatrenia, ktorým súd uložil otcovi zákaz s maloletým vycestovať do zahraničia. Uviedla, že otec sa aktívne podieľal na únose detí jeho novej partnerky P. D. do zahraničia, aj napriek vykonateľnému predbežnému opatreniu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 12P 78/2012-115 zo dňa 31.03.2015, ktorým súd partnerke otca nariadil jej maloleté deti odovzdať do starostlivosti otca a rovnako jej uložil zákaz vycestovať s maloletými deťmi do zahraničia. Z takéhoto konania otca maloletého je možné odvodiť, že v prípade vytvorenia možnosti by otec vycestoval s maloletým do zahraničia, napriek súdom uloženého zákazu styku. Potrebu svojej prítomnosti pri stretávaní sa maloletého s otcom odôvodnila aj nesúhlasom s tým, aby maloletý prichádzal do kontaktu s novou partnerkou otca, ako i obavou z osobnosti otca. Uviedla, že v minulosti bolo na pracovisku otca viackrát zaznamenané jeho pochybné správanie sa k jeho kolegyniam, hraničiace so sexuálnym obťažovaním, alebo nápadné pozorovanie detí v materskej škole v spojení s obťažovaním učiteľiek. Nesúhlasila ani s rozsahom určeného styku počas stredy majúca za to, že styk otca maloletého počas pracovného dňa by mohol negatívne vplývať na sústredenosť dieťaťa v škole, keďže dieťa na stretnutia s otcom ísť nechce a snaží sa im vyhýbať. Poukázala na v poradí druhú správu R.. Š. J., ktorý vo svojom odbornom vyjadrení styk maloletého s otcom počas pracovných dní v týždni rovnako neodporúča.

Proti tomuto uzneseniu podal v časti zákazu vycestovania a v časti úpravy styku odvolanie otec, ktorý navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť, upraviť jeho styk s maloletým každý párny kalendárny týždeň od štvrtka od 15.30 hod do piatka do 20.00 hod, každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.30 hod do štvrtka do 20.00 hod, kedy si dieťa preberie v školskom zariadení a matke odovzdá v mieste jej bydliska a každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 8:00 hod do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod, kedy si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a odovzdá v školskom zariadení. Uviedol, že súdom stanovený rozsah styku nie je dostatočným na udržanie vytvoreného vzťahu medzi ním a maloletým. Žije so svojou novou partnerkou v dvojizbovom byte, v ktorom má na ním navrhovaný rozsah realizácie styku primerané podmienky. Rozhodnutie súdu o nariadení predbežného opatrenia vo výroku o dočasnej úprave jeho styku s maloletým nerešpektuje zásadu proporcionality a znamená výrazne negatívny zásah do práva jedného z rodičov na pravidelný styk. Poukázal na to, že maloletý mu veľmi chýba a tak ako v minulosti, aj teraz má záujem plnohodnotne sa podieľať na jeho starostlivosti a výchove. Poukázal na to, že matka mu od apríla 2015 bráni v kontakte

so synom, pričom popiera hrozbu akéhokoľvek nebezpečenstva poškodenia záujmov maloletého uvádzané matkou. Pokiaľ bude realizovaný jeho styk s maloletým v limitovanom rozsahu určenom predbežným opatrením, vzťah maloletého a otca bude zo strany maloletého poznačený minimálne výraznou nedôverou, ktorá v jeho podvedomí zostane po celý život. Poukázal na to, že maloletý do svojich ôsmich rokov vyrastal s oboma rodičmi, ktorí sa na jeho výchove podieľali v rovnakej miere. Synovi sa dostatočne venoval a jeho schopnosti postarať sa o syna po jeho odchode zo spoločnej domácnosti sa nijako nezmenili. Maloletý jeho partnerku a jej deti pozná, nejde o novovytvorené vzťahy s cudzími ľuďmi, keď obe rodiny ešte v januári 2015 plánovali spoločnú cestu do I.. Popiera matkou tvrdené skutočnosti o jeho akceptácii ideí akejsi sekty. Má za to, že oboznamovanie sa s voľne dostupnými informáciami, ich šírenie a vytvorenie si vlastného názoru nemôže byť na jeho ujmu. Návrh matky na uloženie zákazu vycestovať s maloletým mimo územia Slovenskej republiky žiadal zamietnuť. Tvrdí, že na Slovensku má zamestnanie a vytvorené sociálne väzby a nikdy nemal v úmysle vycestovať s maloletým do zahraničia bez súhlasu matky. Uviedol, že ešte pred vznikom sporu medzi rodičmi plánoval s matkou a maloletým vycestovať približne na 1 mesiac do I. na dovolenku spojenú s pracovnou cestou, na základe čoho matka požiadala o vydanie nového cestovného pasu pre maloletého a on o vydanie zelenej karty pre matku. Dňa 19.03.2015 ho matka požiadala aby vyzdvihol fotky maloletého na pas, pričom dôkazy predkladané matkou o jeho úmysle vycestovať sa datujú k januáru 2015 v období, kedy plánovali spoločnú cestu do I. s rodinou D., s ktorou matka súhlasila. Má za to, že z predloženej mailovej komunikácie v žiadnom prípade nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné ustáliť, že sám alebo spolu so svojou partnerkou plánujú neoprávnene vycestovať s maloletým do zahraničia, o čom svedčí aj to, že matke dňa 22.04.2015 odovzdal pas maloletého.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého, ktorý sa pridrižoval svojho stanoviska a tvrdených skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Ďalej uviedol, že deklarovaný záujem matky, aby maloletý trávil čas so svojim otcom je v absolútnom rozpore s jej konaním. Namietal vyšetrenie a následné psychologické správy psychológa R.. Š. J., vyhotovené bez jeho súhlasu a jeho interakcie s maloletým a žiadal, aby na ne odvolací súd neprihliadal. Otec má za to, že konaním matky a jej manipuláciou maloletého sa u maloletého začína prejavovať syndróm zavrhnutého rodiča. Uviedol, že matka ktorá je aktuálne preferenčným rodičom má v prvom rade zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretnutia s otcom a nemôže nechávať na vôli dieťaťa, či má alebo nemá záujem sa s ním stretnúť. Upozornil, že pred tým ako matka začala obmedzovať jeho styk s maloletým sa maloletý nebránil stretnutiam s ním a ani neprejavoval voči nemu negatívne emócie. Poukázal na skutočnosť, že matka už v čase podania návrhu vo veci samej v ktorom sa domáha širokej úpravy styku otca s maloletým, vedela o rozvode jeho novej partnerky a bola aj zapojená do plánov na jednodesačný výlet do I.. Matka nijakým spôsobom nepreukázala ohrozovanie výchovy maloletého z jeho strany, či jeho členstvo v akejkolvek sekte, ktorá by mala za následok hrozbu konkrétnej ujmy na záujmoch maloletého. Pracuje ako učiteľ, s maloletými deťmi je v dennom kontakte a má na nich pozitívny vplyv, jeho komunikácia s maloletými deťmi je prirodzená. Svoju synovi sa vždy venoval, nie je možné v tejto oblasti spochybniť jeho prístup k dieťaťu a jeho výchovné pôsobenie a preto je vylúčené, aby z dôvodu školopovinnosti maloletého a jeho potrebe sústrediť sa na prípravu do školy, by nemohol byť jeho styk s maloletým upravený počas pracovných dní v týždni. Matka nepreukázala dôvodnosť obáv na základe ktorých súd rozhodol v jeho neprospech o uložení zákazu vycestovania, ani jeho asistenciu pri neodovzdaní maloletých detí jeho partnerky ich otcovi po nariadení predbežného opatrenia odkazuje len na jeho prítomnosť. Uviedol, že kým sa pani D. nestala jeho partnerkou, matka nemala žiadne výhrady k stretávaniu sa maloletého s ňou, alebo s jej maloletými deťmi, ako s ich rodinnými známymi. Spochybnil písomné vyjadrenie riaditeľky materskej školy predložené matkou a podpísané inou osobou, ako aj akéhokoľvek skutočnosti z obdobia pred dvoch rokov, v ňom uvádzané. Matkou uvádzané argumenty považoval za účelové a žiadal aby súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v súlade s petítom navrhovaným v jeho odvolaní.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá sa pridrižovala svojho stanoviska a skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Uviedla, že správaním otca, ktorý pred maloletým rodinu partnerky s ktorou žije prezentuje ako jeho novú rodinu, dochádza k ohrozeniu zdravého vývoja maloletého, o čom svedčia aj psychologické správy R.. Š.W. J. zo dňa 18.05.2015 a 12.06.2015. Aktuálne maloletý pod následkom agresívneho domáhania sa styku otca s maloletým počas jeho choroby prezentuje, že k otcovi chodiť nechce a nechce s ním ani telefonovať. Otec nemá vytvorené vhodné a stabilné podmienky na realizáciu styku s maloletým, keď jej uviedol už niekoľko rôznych adries, kde by sa mohol zdržiavať. Prostredie u partnerky otca maloletého za vhodné a nesúhlasí s tým, aby sa maloletý v tomto prostredí

zdržiaval z dôvodu veľmi vážnej a napätej situácie v rodine pani D.. Tvrdí, že otec sa aktívne podieľal a podporoval svoju partnerku v nedodržaní predbežného opatrenia, ktorým jej súd uložil maloleté deti odovzdať do osobnej starostlivosti ich otca. Udáva, že až po odchode otca zo spoločnej domácnosti sa postupne dozvedela o jeho promiskuitnom správaní. Zistila, že jej otec aktivoval aplikáciu na mobilnom telefóne za účelom sledovania. Poukázala na to, že otec sa prezentuje ako lekár, pričom lekársku prax nevykonáva, v odbore nemá vykonanú ani atestáciu. Snaží sa uplatniť ako lektor anglického jazyka, ale rovnako ako pri predchádzajúcom povolaní väčšinou je prepustený zo zamestnania v skúšobnej dobe. Otec maloletého prezentuje, že sa vie o maloletého postarať, ale na jeho výživu po opustení spoločnej domácnosti nijako neprispieval. Z dôvodu správania sa otca maloletého, obavy z únosu maloletého otcom a vzhľadom na zhoršený psychický stav maloletého, požiadala školu o individuálny študijný program pre maloletého, ktorej žiadosti škola vyhovel a presťahovala sa s maloletým k svojej matke. Poukázala na to, že situácia sa od podania návrhu vo veci samej v ktorom navrhuje širokú úpravu styku otca s maloletým zmenila na základe správania sa otca, ktorý u nej vyvolal vážne obavy o vývoj maloletého a obavu z únosu maloletého otcom a ich odchodom do I., strach z toho, že ho otec zoberie od mamy a odcestuje do I. prezentoval aj maloletý po stretnutiach s otcom. Uznesenie súdu prvého stupňa v časti úpravy styku otca s maloletým žiadala zmeniť tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú sobotu v nepárnom týždni výlučne na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, za prítomnosti jej a kolízneho opatrovníka.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie matky a odvolanie otca nie je dôvodné. Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o inštitút predbežných opatrení treba uviesť, že predbežné opatrenia sú predbežnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania vo veci podľa § 102 O.s.p., avšak aj vtedy majú len predbežnú povahu, pretože ich môže nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenia sú predbežnými aj v tom zmysle, že neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. V súvislosti s rozhodovaním o predbežných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo inej osoby (§ 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere, ak je výživa dieťaťa vážne ohrozená (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Starostlivosť treba chápať ako procesný nástroj, pričom jeho úprava potvrdzuje provizórnosť ako pojmový znak predbežného opatrenia. Rovnaké zásady platia aj v prípade nariadenia predbežného opatrenia úpravou styku rodiča s maloletým dieťaťom, pričom treba zdôrazniť, že nariadenie takéhoto predbežného opatrenia slúži na zabezpečenie kontaktu rodiča s maloletým dieťaťom, tak aby nedošlo k prerušeniu citových väzieb medzi dieťaťom a rodičom a aby nedošlo k vylúčeniu takéhoto rodiča z výkonu jeho rodičovských práv a povinností.

Inštitút predbežného opatrenia slúži na predbežnú a dočasnú úpravu pomerov, ak nastane situácia, ktorá do rozhodnutia vo veci samej neznesie odklad. Predbežným opatrením sa poskytuje rýchlá a účinná ochrana, z tohto dôvodu sa dokazovanie nevykonáva, súd vychádza len z údajov navrhovateľa, ktorými osvedčuje svoje právo, jeho ohrozenie, ako aj z pripojených listinných dôkazov, ktoré podporujú pravdivosť podaného návrhu. Uvedené všeobecné zásady charakterizujúce inštitút predbežného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie starostlivosti o maloleté deti, v ktorom sú sudy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu právam maloletých detí. V zmysle uvedených zásad v danej veci postupoval aj súd prvého stupňa, keď vychádzajúc z obsahu návrhov oboch rodičov, ako aj z pripojených listinných dôkazov mal pre potreby nariadenia predbežného opatrenia dostatočne osvedčené splnenie podmienok na dočasnú úpravu pomerov účastníkov, a to zverením maloletého do osobnej starostlivosti matke, určením vyživovacej povinnosti otcovi, úpravu styku otca s maloletým, ale aj otcovi uložený predbežný zákaz vycestovať s maloletým bez súhlasu súdu mimo územia Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania matky, ktorými preukazuje nevyhnutnosť jej prítomnosti pri realizácii súdom upraveného styku otca s maloletým a vylúčenie úpravy styku počas pracovného dňa v stredu od 16.00 hod do 18.00 hod, najmä spochybňovanie schopnosti otca postarať sa o maloletého počas vymedzeného styku, manipuláciu maloletého zo strany otca, osobnosťou otca a jeho v minulosti neprímeraného správania hraničiaceho so sexuálnym obťažovaním jeho kolegýň na pracovisku, prípadne možný kontakt maloletého s novou partnerkou otca, odvolací súd udáva, že matkou uvádzané skutočnosti existovali aj v čase podania návrhu matkou vo veci samej dňa 14.04.2015, v ktorom sa matka domáha širokej úpravy styku otca s maloletým počas pracovných dní v týždni, víkendov, sviatkov či školských prázdnin. K matkou predloženej správe psychológa R.. J. o vyšetrení maloletého je potrebné uviesť, že ide o správu vypracovanú na podnet matky, bez vedomia otca a bez jeho interakcie s maloletým a na základe údajov poskytovaných matkou, z ktorého dôvodu odvolací súd na predmetnú správu neprihliadol. Je nesporné, že do odchodu otca zo spoločnej domácnosti v marci 2015 sa otec podieľal na starostlivosti a výchove svojho syna a matka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by nastali od podania návrhu vo veci samej do podania odvolania proti predbežnému opatreniu, ktoré by vylučovali predbežnú úpravu styku otca s maloletým nastavenú v uvedenom rozsahu počas stredy, ako aj nevyhnutnosť prítomnosti matky počas vymedzeného kontaktu otca s maloletým. Čo sa týka poskytnutia ochrany maloletému dieťaťu pred hrozbou jeho neoprávneného premiestnenia z územia Slovenskej republiky otcom, tento je dostatočne spolu s výrokom o zverení maloletého do starostlivosti matke zabezpečený otcovi uloženým zákazom vycestovania s maloletým. Súčasne je potrebné uviesť, že bez vykonania náležitého dokazovania k tak rozporným tvrdeniam oboch rodičov, nie je možné zaujať v danom štádiu konania objektívne stanovisko (nie je to ani účelom predbežného opatrenia), toto bude zisťovať súd prvého stupňa v konaní vo veci samej, v ktorej vyhodnotí v rámci zisťovania skutkového stavu, prípadne aj za účasti znalca, osobnostné predpoklady rodičov na riadnu starostlivosť o dieťa, posúdi ich rodičovské kompetencie a zodpovednosť a rozhodne o konkrétnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností oboch rodičov k maloletému Matúšovi.

Pokiaľ ide o odvolanie, otec odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci boli splnené podmienky iba na predbežnú úpravu styku otca s maloletým v uvedenom rozsahu, keďže nemožno bez vykonania potrebného dokazovania ustáliť existenciu vhodných podmienok a vhodného výchovného prostredia zo strany otca po rozpade rodiny a jeho odchodu zo spoločnej domácnosti. Otec si musí byť vedomý znášania následkov svojho konania, keď bez ohľadu na záujem svojho maloletého syna sa bezprostredne po opustení spoločnej domácnosti nasťahoval do bytu svojej partnerky, čo aktuálne môže znamenať odmietanie kontaktu s otcom so strany maloletého (uvádzané matkou), ako aj odmietanie návštev v novej „rodine“ otca. V danej súvislosti odvolací súd udáva, že je potrebné prihliadať na názor maloletého a umožniť mu vyrovnáť sa s novou situáciou, ktorá nastala na základe rozhodnutia otca a v ktorej otec nemôže od dieťaťa očakávať okamžité prispôbenie sa jeho požiadavkám a predstávam. Pokiaľ otec namieťa nedôvodnosť zákazu vycestovania, s poukazom na to, že nikdy nemal v úmysle s maloletým vycestovať bez súhlasu matky (matke odovzdal cestovný pas dieťaťa), odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa udáva, že v danom prípade v záujme ochrany dieťaťa je zákaz vycestovania dôvodný. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že nie je možné opomenúť existenciu vzťahu otca s pani P. D. a prepojenosť prípadu týkajúceho sa detí jeho partnerky, v ktorom mali súdy (Okresný súd Pezinok v konaní 12P/78/2015 a Krajský súd v Bratislave v konaní 11CoP/272/2015) za preukázaný úmysel P. D. vycestovať s deťmi do I. s otcom maloletého, ako s novým partnerom a túto skutočnosť premietli do svojich rozhodnutí, ktorými dočasne uložili matke zákaz vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky a odovzdať maloleté deti do starostlivosti ich otca. Uvedeným dočasným zákazom vycestovania v tomto prípade nie je výkon rodičovských práv a povinností otca obmedzený, otec sám deklaruje, že bez súhlasu matky nemieni a nikdy ani nemienil s maloletým opustiť územie Slovenskej republiky, pričom je nesporné, že matka by ani aktuálne s vycestovaním maloletého nesúhlasila.

Odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti len v mieste odovzdania a preberania maloletého potom čo z obsahu spisu zistil, že matka s maloletým na adrese Vysoká 4, Bratislava, ktorá bola určená ako miesto odovzdania a preberania maloletého už nezdržuje, jej súčasné bydlisko je v Pezinku.

Za daného skutkového stavu, s poukazom na charakter predbežného opatrenia, uznesenie súdu prvého stupňa spĺňa kritériá uvedené v ust. § 74 a nasl. O.s.p., z ktorého dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.